

Deventer verhaal.

Bunk Bessels en zijn oude liefde.

(Tekst Allard van Lenthe, 2006)

Ik kijk met een half oog naar het KRO-tv-programma 'Memories, speurtocht naar een oude liefde'.

Ineens zie ik beelden van de Deventer binnenstad en hoor ik een vrouw over haar oude liefde praten. Verdomd, ik ken haar, het is Meta Versluis.

Haar oude liefde is Bunk Bessels.

Bunk Bessels is in de jaren '60 organisator van Utrechtse popfestivals.

Hij komt uit Deventer en eerst is hij medewerker van het Poppodium en Jongeren centrum De Zambar.

Hij weet niet goed raad met zichzelf. Bunk is zeventien, hij wil naar de kunstacademie, maar daar zeggen ze, dat ie er nog niet aan toe is.

Zijn vader heeft een kapperszaak, maar Bunk heeft zich van het leven wat anders voorgesteld dan dag in dag uit mensen knippen en scheren.

'Ik heb kapperseczeem' zegt hij. 'Ik wil weg, maar ik heb geen geld, ik weet niet eens waar ik naar toe wil.'

'Begin eerst eens hier op de werkzolder,' zeg ik. 'Je hebt UTS, jij kunt vast wel wat met de techniek bij concerten en disco's, experimenteer eens met vloeistofprojecties!'

Dat doet hij, hij zit elke dag in het Jongeren centrum.

Hij doet het goed, na even wordt hij overal gevraagd om de popconcerten met zijn vloeistofprojecties psychedelischer te maken.

'Ik moet alleen oppassen met die drugs,' zegt hij, 'daar wordt ik nog gekker van in mijn hoofd.'

Dan komt Meta Versluis in zijn leven.

Zij is leerling-verpleegster in het Jozefziekenhuis.

Bunk gaat bij haar open als een oester in warm water. Hij stelt haar voor als 'mijn beste verpleegster'.

Je ziet ze overal samen, ze houden de hele tijd elkaars handen vast, ze zijntwee handen op één buik.

Dan is het ineens uit met de pret.

Bunk vertelt het mij met hangende schouders en met een neergeslagen blik. Hij is een gebroken man.

'Ik begrijp niet waarom, ze sloeg om als een blad aan de boom, ineens wil ze niks meer van mij weten, ze komt nergens meer, ze heeft zich in haar verpleegstersflat opgesloten!'

Bunk vertrekt naar Utrecht, hij wordt daar de man achter het Popfestival Lowlands.

Ik verlies hem uit het oog, het lijkt wel of hij van de aardbodem verdwenen is.

Meta kom ik wel eens tegen in de stad, ze is dan met haar moeder of met een vriendin.

'Ik ben nu voor alle onderdelen geslaagd, ook voor psychiatrie', zegt ze.

'Weet je waar Bunk zit?'

'Ik denk dat hij op een berg zit. Ik heb gedroomd dat hij op een berg zit!'

Zoveel jaren later loopt Meta Versluis met de televisiemakers van 'Memories' door Deventer. Ze laat hen de plekken zien waar ze altijd met haar Bunkie kwam: de ijssalon van Talamini, het stadspark bij het NS-station en de IJsselkade.

'Bunk was mijn eerste en mooiste liefde.' zegt ze. 'Soms slaat de bliksem in, soms is een verbinding sneller gelegd dan het licht, nooit ben ik zo gelukkig geweest als toen...Ik was heel trots op hem. Wanneer er iets gedaan moest worden zei ik: dat doet Bunk wel, die is niet goed bij zijn hoofd, maar hij is wel heel handig!'

'Waarom was het zo ineens uit?' vraagt de interviewster.

'Van de ene op de andere dag ...Het heeft met seks te maken en met een lsd-trip. Ik zag duivel hoorntjes op zijn Bunks voorhoofd.. En bij de seks ook, ik was ineens bang voor hem... Het lag aan mij hoor.'

Meta lacht als een boer die kiespijn heeft.

Ondertussen hebben de makers van 'Memories' Bunk Bessels opgespoord.

Daar is hij, hij loopt rond op een pleintje van een Spaans bergdorp. Hij, hij zet schilderijen tegen een put en stelt een boeket bloemen samen.

Tegen de interviewer zegt hij: 'Eerst zat ik op een berg in India, nu zit ik op een berg in Spanje, ik zit graag hoog en droog. Ineens wist ik waar ik naar toe wilde: naar een bergdorpje waar ik de hele dag kan schilderen. Ik ben van mijn kapperseczeem af, zeg maar.'

Hij laat zijn handen zien.

Het beeld gaat over naar Meta. Ze loopt de berg op, ze komt aan op het dorpsplein, Bunk loopt naar haar toe en slaat haar liefdevol met de bos bloemen op haar hoofd.

Ze omarmen elkaar, hij pakt haar hand en laat haar zijn schilderijen zien. 'Die heb ik voor jou gemaakt, het zijn metaforen met een hoofdletter m.'

Meta zegt: 'Ik heb al die jaren over je gedroomd, je zat op een berg.'

'Dat klopt,' zegt Bunk. Hij pakt een fles champagne en maakt die open. Ploink!

Meta zegt tegen de tv-ploeg: 'Hij is niet goed bij zijn hoofd, maar hij is heel handig!'

Oude liefde verroest niet.